परिशिष्टम्

सन्धिः

पूर्वपदस्य अन्तिमवर्णेन समम् उत्तरपदस्य पूर्ववर्णस्य मेलनेन यत्परिवर्तनं भवति तत्सिन्धः इति।

यथा- विद्या + आलय:

= विद्य् आ + आ लय:

= विद्यालय:

एवमेव यदि + अपि = यद्यपि किव + इन्द्र: = कवीन्द्र:

सामान्यतः सन्धिः त्रिविधः, तद्यथा-

(क) स्वरसन्धिः अच्सन्धिः वा

(ख) व्यञ्जनसन्धिः हल्सन्धिः वा

(ग) विसर्गसन्धिः

- (क) स्वरसन्धिः स्वरवर्णेन सह स्वरवर्णस्य मेलनं स्वर–सन्धिः कथ्यते। संस्कृतभाषायां स्वीकृताः स्वरवर्णाः इमे सन्ति–अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, लृ, लृ, ए, ऐ, ओ, औ। स्वरसन्धौ एतेषां परस्परमेलनं भवति। अत्र केचिद् विशिष्टाः सन्धयः उल्लेखनीयाः–
 - (i) दीर्घसन्धिः अ, इ, उ, ऋ हस्वेभ्यो दीर्घेभ्यो वेति वर्णेभ्यः परम् अ, इ, उ, ऋ वेति हस्वाः दीर्घाः वा वर्णाः भवन्ति चेत्, तयोः मेलनेन दीर्घः भवति। (सूत्रम्-अकः सवर्णे दीर्घः)

उदाहरणानि- मुर + अरि: = मुरारि:

पाठ + आरम्भ: = पाठारम्भ:

दक्षिण + अयनम् = दक्षिणायनम्

स्वराज्य + आन्दोलनम् = स्वराज्यान्दोलनम्

कवि + इन्द्र: = कवीन्द्र:

मुनि + ईश्वर: = मुनीश्वर:

मही + इन्द्र: = महीन्द्र:

मही + ईश्वर: = महीश्वर:

भानु + उदय: = भानूदय:

लघु + ऊर्मि: = लघूर्मि:

वधू + उदय: = वधूदय:

पितृ + ऋणम् = पितृणम्

सामान्य-प्रक्रिया

अ + अ = आ इ + इ = ई 3 + 3 = ऊ ऋ + ऋ = ऋ

अ + आ = आ इ + ई = ई उ + ऊ = ऊ लृ + लृ = लृ

आ + अ = आ ई + इ = ई ऊ + उ = ऊ

आ + आ = आ ई + ई = ई ऊ + ऊ = ऊ

(ii) यण्सन्धिः - इ, उ, ऋ, लृ वेति वर्णस्य पश्चात् भिन्नस्वरवर्णः भवति चेत् इ, उ, ऋ, लृ इत्येषां स्थाने क्रमशः य्, व्, र्, ल् आदेशः भवति। (सूत्रम्-इको यणचि)

उदाहरणानि-

यदि + अपि = यद्यपि

मधु + अरि = मध्वरि:

वधू + आगमनम् = वध्वागमनम्

पितृ + आदेश: = पित्रादश:

लृ + आकृति: = लाकृति:

सामान्य-प्रक्रिया

(iii) गुणसन्धिः – अ, आ इत्यनयोः पश्चात् इ, उ, ऋ, ऌ वेति वर्णः आगच्छति चेत्, क्रमशः ए, ओ, अर्, अल् वा भवति। (सूत्रम्–आद्गुणः) उदाहरणानि–

देव + इन्द्र: = देवेन्द्र:

देव + ईश: = देवेश:

पर + उपकार: = परोपकार:

एक + ऊन: = एकोन:

महा + ऊर्मि: = महोर्मि:

देव + ऋषि: = देवर्षि:

तव + लृकार: = तवल्कार:

सामान्य-प्रक्रिया

अ/आ + इ, ई = ए

अ/आ + उ, ऊ = ओ

अ/आ + ऋ = अर्

अ/आ + लृ = अल्

(iv) वृद्धिसन्धिः - अ/आ इत्यनयोः पश्चात् ए/ऐ, ओ/औ वेति वर्णः आगच्छति चेत्, क्रमशः ऐ, औ वा भवति। (सूत्रम्-वृद्धिरेचि)

उदाहरणानि-

एक + एकम् = एकैकम्

देव + ऐश्वर्यम् = देवैश्वर्यम्

गङ्गा + ओघ: = गङ्गौघ:

महा + ओषधि: = महौषधि:

सामान्य-प्रक्रिया

अ/आ + ए, ऐ = ऐ

अ/आ + ओ, औ = औ

(v) अयादिसन्धिः - ए, ऐ, ओ, औ वेति वर्णस्य पश्चात् कोऽपि स्वरवर्णः आगच्छति चेत्, तत्स्थाने क्रमशः अय्, आय्, अव्, आव् वा आदेशः भवति। (सूत्रम्-एचोऽयवायावः)

उदाहरणानि-

ने + अनम् = नयनम्

गै + अक: = गायक:

पो + अनम् = पवनम्

पौ + अक: = पावक:

सामान्य-प्रक्रिया

ए + स्वरवर्णाः = अय्

ऐ + स्वरवर्णा: = आय्

ओ + स्वरवर्णा: = अव्

औ + स्वरवर्णा: = आव्

कारकम्

वाक्ये क्रियायाः सद्यः अन्वयः येन पदेन शब्देन वा सह भवति तत्पदं कारकं भवति। कारकाणाम् अर्थं प्रकाशयितुं येषां प्रत्ययानां संयोजनं शब्दैः सह भवति ते (प्रत्ययाः) कारकविभक्तयः भवन्ति।

सामान्यतः विभक्तिः द्विविधा-

(i) कारकविभिक्तः (ii) उपपद्विभिक्तः

कारकविभक्तिः - कारकद्वारा प्रयुक्तविभक्तिः कारकविभक्तिः भवति। यथा-बालकः विद्यालयं गच्छति। अत्र बालकः इत्यत्र कर्त्तृकारकिमति प्रथमा विभक्तिः। <u>विद्यालयम्</u> इत्यत्र कर्मकारकिमति द्वितीया विभक्तिः।

उपपदिवभिक्तः - पदम् आश्रित्य या विभिक्तः सा उपपद-विभिक्तः। यथा-गुरवे नमः। अत्र 'नमः' इति पदस्य प्रयोगेण चतुर्थी विभिक्तः।

अभितः - ग्रामम् अभितः पर्वताः सन्ति।

परितः - ग्रामं परितः उद्यानम् अस्ति।

उभयतः - विद्यालयम् उभयतः पुष्पवाटिका।

सर्वतः - पुष्पवाटिकां सर्वतः वृक्षाः सन्ति।

सह - शशाङ्क्षेण सह रोहिणी गृहं गतवती।

साकं - मया साकं त्वं गच्छिस।

समम् - त्वया समम् अहं गच्छामि।

सार्धं - प्रधानमन्त्रिणा सार्धं मन्त्रिण: अपि गतवन्त:।

अलम् - अलम् विवादेन। अलं श्रमेण। रामः रावणाय अलम्।

नमः - गुरवे नमः।

स्वाहा - अग्नये स्वाहा।

स्वधा - पितृभ्यः स्वधा।

वषट् - देवतायै वषट्।

उपसर्गः

धातोः पूर्वम् उपसर्गान् योजयित्वा वयं नूतनिक्रयापदानां निर्माणं कुर्मः। उपसर्गाः साधारणतः द्वाविंशतिः (22) संख्यकाः सन्ति, तद्यथा-प्र, परा, अप, सम्, अनु, अव, निर्, निस्, दुर्, दुस्, वि, आङ्, नि, अधि, अपि, अति, सु, उत्, अभि, प्रति, परि, उप। उपसर्गयोगेन धात्वर्थः क्वचित् परिवर्तते। अतः कथ्यते-

उपसर्गेण धात्वर्थोः बलादन्यत्र नीयते। विहारहारसंहारप्रहारपरिहारवत्॥

यथा- वि + ह = विहरति

सम् + ह = संहरति

उप + ह = उपहरति

प्रत्ययः

विभिक्तरिहतस्य मूलशब्दस्य अन्ते, अर्थयुतं शब्दं प्रतिपादियतुं यः शब्दः वर्णो वा प्रयुज्यते सः प्रत्ययः कथ्यते। विभिक्तरिहतः मूलशब्दः संस्कृतव्याकरणे प्रकृतिः उच्यते। प्रकृतिरियं द्विविधा, तद्यथा-धातुः प्रातिपदिकञ्च।

एवं धातोः प्रातिपदिकात् च अनन्तरं यः वर्णः प्रयुज्यते सः प्रत्ययः भवित। यथा-'रामः' इति शब्दे 'राम' प्रातिपदिकः अस्ति, विसर्गः (सु) च प्रत्ययो वर्तते। तथैव 'पठित्वा' इति शब्दे पठ् इति धातुः वर्तते क्त्वा च प्रत्ययः इति।

प्रत्ययाः पञ्चिवधाः भवन्ति, तद्यथा-विभिक्तः, कृत्, तद्धितः, स्त्रीप्रत्ययः, धात्ववयवश्च। अत्र इमे प्रत्ययाः अपि अवबोधनीयाः।

(क) विभिवतः - धातूनाम् अनन्तरं 'ति, तः, न्ति'-प्रभृतयः प्रत्ययाः प्रातिपदिकानां च अनन्तरं सु-औ-जस्-प्रभृतयः प्रत्ययाः विभिवत-प्रत्ययाः भवन्ति।

यथा- राम + सु = राम: (प्रातिपदिकेन निष्पन्न:) गम् + ति = गच्छति (धातुना निष्पन्न:) पठ् + न्ति = पठन्ति (धातुना निष्पन्न:)

- (ख) कृत् धातोः पश्चात् प्रयुक्ताः प्रत्ययाः कृत्प्रत्ययाः भवन्ति। यथा- पठ् + ल्युट् = पठनम्
- (ग) तिद्धतः संज्ञायाः सर्वनाम्नश्च पश्चात् प्रयुक्ताः प्रत्ययाः तिद्धताः भवन्ति। यथा- शिव + अण् = शैवः।
- (घ) स्त्रीप्रत्ययः पुंलिङ्गशब्दान् स्त्रीलिङ्गेषु परिवर्तितुं ये प्रत्ययाः प्रयोगे व्यविद्वयन्ते ते स्त्रीप्रत्ययाः सन्ति।

यथा- चतुर + टाप् = चतुरा दातृ + ङीप् = दात्री

(ङ) **धात्ववयवः** - धातोः विभक्तेश्च मध्ये सन्-शप्-णिच्-प्रभृतयः प्रत्ययाः धात्ववयवाः भवन्ति।

यथा- पठ् + णिच् + तिप् = पाठयति

आङ्लभाषायां प्रत्ययः इति शब्दस्य कृते Suffix इति शब्दो वर्तते। केचन प्रमुखाः व्यावहारिकाश्च प्रत्ययाः सन्ति – क्त्वा, तुमुन्, शतृ, शानच्, तव्यत्, अनीयर्, क्त, क्तवतु, घञ्, टाप्, ल्युट्, णिच्, ल्यप्, इत्यादयः।

कानिचन उदाहरणानि

कत्वा - गम् + कत्वा = गत्वा = जाकर पठ् + क्त्वा = पठित्वा = पढ़कर हस् + क्त्वा = हसित्वा = हँसकर

अहं पुस्तकं पठित्वा गृहं गमिष्यामि।

ल्यप् - परि + त्यज् + ल्यप् = परित्यज्य = छोड़कर वि + हस् = ल्यप् = विहस्य = हँसकर उप + गम् + ल्यप् = उपगम्य = समीप जाकर

श्याम: गृहं परित्यज्य वनं गतवान्।

तुमुन् - नी + तुमुन् = नेतुम् = लाने के लिये

गम् + तुमुन् = गन्तुम् = जाने के लिये

पठ् + तुमुन् = पठितुम् = पढ़ने के लिये

चल् + तुमुन् = चिलतुम् = चलने के लिये

लता पुस्तकं पठितुं पुस्तकालयं गच्छति। अहं फलं नेतुम् आपणं गमिष्यामि।

शब्दरूपाणि

सर्वनाम-शब्द:

अस्मद्

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	अहम्	आवाम्	वयम्
द्वितीया	माम्, मा	आवाम्, नौ	अस्मान्, नः
तृतीया	मया	आवाभ्याम्	अस्माभि:
चतुर्थी	मह्यम्, मे	आवाभ्याम्, नौ	अस्मभ्यम्, नः
पञ्चमी	मत्	आवाभ्याम्	अस्मत्
षष्ठी	मम, मे	आवयो:, नौ	अस्माकम्, नः
सप्तमी	मयि	आवयो:	अस्मासु

युष्मद्

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	त्वम्	युवाम्	यूयम्
द्वितीया	त्वाम्, त्वा	युवाम्, वाम्	युष्मान्, वः
तृतीया	त्वया	युवाभ्याम्	युष्माभि:
चतुर्थी	तुभ्यम्, ते	युवाभ्याम्, वाम्	युष्मभ्यम्, वः
पञ्चमी	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
षष्ठी	तव, ते	युवयो: वाम्	युष्माकम्, वः
सप्तमी	त्विय	युवयो:	युष्मासु

123

परिशिष्टम्

यत्

पुँल्लिङ्ग

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	य:	यौ	ये
द्वितीया	यम्	यौ	यान्
तृतीया	येन	याभ्याम्	यै:
चतुर्थी	यस्मै	याभ्याम्	येभ्य:
पञ्चमी	यस्मात्	याभ्याम्	येभ्य:
षष्ठी	यस्य	ययो:	येषाम्
सप्तमी	यस्मिन्	ययो:	येषु

स्त्रीलिङ्गे

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
या	ये	या:
याम्	ये	या:
यया	याभ्याम्	याभि:
यस्यै	याभ्याम्	याभ्य:
यस्या:	याभ्याम्	याभ्य:
यस्या:	ययो:	यासाम्
यस्याम्	ययो:	यासु
	या याम् यया यस्यै यस्याः यस्याः	या ये याम् ये यया याभ्याम् यस्यै याभ्याम् यस्याः याभ्याम् यस्याः यथोः

नपुंसकलिङ्गे

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	यत्	ये	यानि
द्वितीया	यत्	ये	यानि
तृतीया	येन	याभ्याम्	यै:
चतुर्थी	यस्मै	याभ्याम्	येभ्यः
पञ्चमी	यस्मात्	याभ्याम्	येभ्य:
षष्ठी	यस्य	ययो:	येषाम्
सप्तमी	यस्मिन्	ययो:	येषु

इदम्

पुँल्लिङ्गे

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	अयम्	इमौ	इमे
द्वितीया	इमम्, एनम्	इमौ, एनौ	इमान्, एनान्
तृतीया	अनेन, एनेन	आभ्याम्	एभि:
चतुर्थी	अस्मै	आभ्याम्	एभ्य:
पञ्चमी	अस्मात्	आभ्याम्	एभ्य:
षष्ठी	अस्य	अनयो:, एनयो:	एषाम्
सप्तमी	अस्मिन्	अनयो:, एनयो:	एषु

स्त्रीलिङ्गे

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	इयम्	इमे	इमा:
द्वितीया	इमाम्	इमे	इमा:
तृतीया	अनया	आभ्याम्	आभि:
चतुर्थी	अस्यै	आभ्याम्	आभ्य:
पञ्चमी	अस्या:	आभ्याम्	आभ्य:
षष्ठी	अस्या:	अनयो:	आसाम्
सप्तमी	अस्याम्	अनयो:	आसु

नपुंसकलिंङ्गे

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	इदम्	इमे	इमानि
द्वितीया	इदम्, एनत्	इमे, एने	इमानि, एनानि
तृतीया	अनेन, एनेन	आभ्याम्	एभि:
चतुर्थी	अस्मै	आभ्याम्	एभ्य:
पञ्चमी	अस्मात्	आभ्याम्	एभ्य:
षष्ठी	अस्य	अनयो:, एनयो:	एषाम्
सप्तमी	अस्मिन्	अनयो:, एनयो:	एषु

विशेष: – सर्वनामशब्दानां सम्बोधने रूपाणि न भवन्ति।

ऋकारान्त-स्त्रीलिङ्गः

मातृ (माता)

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	माता	मातरौ	मातर:
द्वितीया	मातरम्	मातरौ	मातॄ:
तृतीया	मात्रा	मातृभ्याम्	मातृभि:
चतुर्थी	मात्रे	मातृभ्याम्	मातृभ्य:
पञ्चमी	मातुः	मातृभ्याम्	मातृभ्य:
षष्ठी	मातुः	मात्रो:	मातॄणाम्
सप्तमी	मातरि	मात्रो:	मातृषु
सम्बोधन!	हे मात:!	हे मातरौ!	हे मातर:!

स्वसृ (बहन)

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	स्वसा	स्वसारौ	स्वसार:
द्वितीया	स्वसारम्	स्वसारौ	स्वसृ:
तृतीया	स्वस्रा	स्वसृभ्याम्	स्वसृभि:
चतुर्थी	स्वस्रे	स्वसृभ्याम्	स्वसृभ्य:
पञ्चमी	स्वसु:	स्वसृभ्याम्	स्वसृभ्य:
षष्ठी	स्वसु:	स्वस्रो:	स्वसॄणाम्
सप्तमी	स्वसरि	स्वस्रो:	स्वसृषु
सम्बोधन!	हे स्वस:!	हे स्वसारौ!	हे स्वसार:!

नकारान्त-पुँल्लिङ्गः

राजन् (राजा)

विभक्तिः द्विवचनम् एकवचनम् बहुवचनम्

राजानौ

राजान:

द्वितीया राजानौ राजानम् राज्ञ:

राजा

प्रथमा

तृतीया राज्ञा राजभि: राजभ्याम्

चतुर्थी राज्ञे राजभ्याम् राजभ्य:

पञ्चमी राज्ञ: राजभ्याम् राजभ्य:

षष्ठी राज्ञो: राज्ञ: राज्ञाम्

सप्तमी राज्ञि, राजनि राज्ञो: राजसु

हे राजानौ! सम्बोधन! हे राजन्! हे राजान:!

धातु रूपाणि

खाद् (खाना)

लट्लकारः (वर्तमानकालः)

पुरुष: एकवचनम् द्विवचनम् बहुवचनम्

खादति खादन्ति प्रथमपुरुष: खादत: खादसि मध्यमपुरुष: खादथ: खादथ

खादामि उत्तमपुरुष: खादाव: खादाम:

लृट्लकारः (भविष्यत्कालः)

द्विवचनम् पुरुष: एकवचनम् बहुवचनम्

खादिष्यति खादिष्यत: खादिष्यन्ति प्रथमपुरुष:

रुचिरा 128 तृतीयो भागः मध्यमपुरुष:

खादिष्यसि

खादिष्यथ:

खादिष्यथ

उत्तमपुरुष:

खादिष्यामि

खादिष्याव:

खादिष्याम:

लङ्लकारः (अतीतकालः)

पुरुष:

एकवचनम्

द्विवचनम्

बहुवचनम्

प्रथमपुरुष:

अखादत्

अखादताम्

अखादन्

मध्यमपुरुष:

अखाद:

अखादतम्

अखादत

उत्तमपुरुष:

अखादम्

अखादाव

अखादाम

लोट्लकारः (अनुज्ञा/आदेशः)

पुरुष:

एकवचनम्

द्विवचनम्

बहुवचनम्

प्रथमपुरुष:

खादतु

खादताम्

खादन्तु

मध्यमपुरुष:

खाद

खादतम्

खादत

उत्तमपुरुष:

खादानि

खादाव

खादाम

विधिलिङ्लकारः (विधिः/सम्भावना)

पुरुष:

एकवचनम्

द्विवचनम्

बहुवचनम्

प्रथमपुरुषः

खादेत्

खादेताम्

खादेयु: खादेत

मध्यमपुरुषः उत्तमपुरुषः खादे: खादेयम् खादेतम् खादेव

खादेम

एवमेव धाव्, खेल्, गम् (गच्छ), पठ्, रक्ष्, भ्रम्, पा (पिब्), हस्, मिल्, क्रीड्,-इत्यादीनां धातूनां रूपाणि भवन्ति।

इष् (इच्छा करना)

लट्लकारः (वर्तमानकालः)

पुरुषः एकवचनम् द्विवचनम् बहुवचनम्

प्रथमपुरुषः इच्छति इच्छतः इच्छन्ति

मध्यमपुरुषः इच्छिस इच्छथः इच्छथ

उत्तमपुरुषः इच्छामि इच्छावः इच्छामः

लृट्लकारः (भविष्यत्कालः)

पुरुषः एकवचनम् द्विवचनम् बहुवचनम्

प्रथमपुरुषः एषिष्यति एषिष्यतः एषिष्यन्ति

मध्यमपुरुषः एषिष्यसि एषिष्यथः एषिष्यथ

उत्तमपुरुषः एषिष्यामि एषिष्यावः एषिष्यामः

लङ्लकारः (अतीतकालः)

पुरुषः एकवचनम् द्विवचनम् बहुवचनम्

प्रथमपुरुषः ऐच्छत् ऐच्छतम् ऐच्छन्

मध्यमपुरुषः ऐच्छः ऐच्छतम् ऐच्छत

उत्तमपुरुषः ऐच्छाम ऐच्छाम

लोट्लकारः (अनुज्ञा/आदेशः)

पुरुषः एकवचनम् द्विवचनम् बहुवचनम्

प्रथमपुरुषः इच्छतु इच्छताम् इच्छन्तु

मध्यमपुरुषः इच्छ इच्छतम् इच्छत

उत्तमपुरुष: इच्छानि इच्छाव इच्छाम

विधिलिङ्लकारः (विधि:/सम्भावना)

द्विवचनम् पुरुष: एकवचनम् बहुवचनम् इच्छेत् इच्छेताम् इच्छेयु: प्रथमपुरुष: इच्छेत इच्छे: इच्छेतम् मध्यमपुरुष: इच्छेम उत्तमपुरुष: इच्छेयम् इच्छेव

संख्यावाचकाः शब्दाः (५१ तः १००)

५१	एकपञ्चाशत्	६३	त्रयष्पिटः/त्रिषिटः
५२	द्वापञ्चाशत्/द्विपञ्चाशत्	६४	चतुष्षष्टि:
५३	त्रय:पञ्चाशत्/त्रिपञ्चाशत्	६५	पञ्चषष्टि:
५४	चतुःपञ्चाशत्	६६	षट्षिट:
५५	पञ्चपञ्चाशत्	६७	सप्तषष्टि:
५६	षट्पञ्चाशत्	६८	अष्टाषष्टि:/अष्टषष्टि:
40	सप्तपञ्चाशत्	६९	नवषष्टि:/एकोनसप्तति:
40	अष्टापञ्चाशत्/अष्टपञ्चाशत्	७०	सप्तति:
५९	नवपञ्चाशत्/एकोनषष्टिः	७१	एकसप्तति:
६०	षष्टि:	७२	द्वासप्तति:/द्विसप्तति:
६१	एकषष्टि:	७३	त्रिसप्तति:/त्रयस्सप्तति:
६२	द्वाषष्टि:/द्विषष्टि:	७४	चतुस्सप्तति:

બ પ	पञ्चसप्तति:	LL	अष्टाशीति:
७६	षट्सप्तति:	८९	नवाशीति:/एकोननवति:
90	सप्तसप्तति:	९०	नवति:
90	अष्टासप्तति:/अष्टसप्तति:	९१	एकनवति:
७९	नवसप्तितः/एकोनाशीतिः	९२	द्वानवति:/द्विनवति:
८०	अशीति:	९३	त्रयोनवतिः/त्रिनवतिः
८१	एकाशीति:	९४	चतुर्नविति:
८२	द्व्यशीतिः	९५	पञ्चनवति:
८३	त्र्यशीतिः	९६	षण्णवति:
८४	चतुरशीति:	९७	सप्तनवति:
८५	पञ्चाशीतिः	९८	अष्टानवति:/अष्टनवति:
८६	षडशीति:	९९	नवनवति:/एकोनशतम्
୯୬	सप्ताशीति:	१००	शतम्